

Praksis danner sig visse almindelige Regler, der følges som Udgangspunkt ved Understøttelsers Fastsættelse, vil Misbrugene blive mindre.

Som alt nævnt af den højtærede Minister skulde der jo i 1912 fremlægges Forslag til Revision af den gældende Lov af 4. Maj 1907, og det er for at opfylde denne Bestemmelse, at Lovforslaget i Folketinget er fremkommet fra Regeringens Side. Lovforslaget indeholder, saaledes som det er fremsat af Regeringen, kun faa og ikke indgribende Forandringer i den gældende Lov. Det er i alt væsentligt de samme Bestemmelser, der findes i Loven af 1907, som her foreslaas, og de skete Forandringer maa i det væsentlige betragtes som Forbedringer. Jeg skal indskrænke mig til at omtale et Par af de vigtigste.

Den betydeligste Ændring er den, der indeholdes i § 4, 2det Stykke, som sigter til at fastslaa som almindelig Regel, at det er midlertidig Hjælp og ikke vedvarende fast Understøttelse, der kan udredes af Hjelpekasserne. Det foreslaas derfor, at en Person, der ikke er over 55 Aar, ikke kan vedblive at oppebære Understøttelse af Hjelpekassen, naar Hjælpen i et samlet Tidsrum af 18 Maaneder har overskredet gennemsnitlig 10 Kroner maanedlig. Først naar der, efter at en saa stor Hjælp er ydet, er hængaaet et Aar, kan den paagældende paa ny faa Understøttelse. Om denne Bestemmelse hedder det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det ikke kan anses for „forsvarligt, at der gennem Hjelpekassen uden Fattighjælps Virkning ydes Understøttelser i ubegrænset Tid og Omfang; herved svækkes Driften til Selvhjælp, den private Velgørenhed hemmes, og Forsørgelsesudgifternes lovmæssige Fordeling forrykkes til Skade for Statskassen“. Det er Bemærkninger, som jeg ganske kan tiltræde, de rammer, hvor de skal. Om det Tidsrum af 18 Maaneder, som er foreslaaet, i hvilket vedkommende kan oppebære fortsat Understøttelse af Hjelpekassen, netop er det rette, er jo en Skønssag og altid et Spørgsmaal, som der kan forhandles nærmere om, og dette har den højtærede Minister, saa vidt jeg mindes, ogsaa udtalt i Folketinget. Det er jo ikke noget Principspørgsmaal.

Bestemmelsen i § 3 om Hjelpekassens

Opgave er, i Regeringsforslaget overført fra § 4 i den gældende Lov, dog med en Tilføjelse angaaende Enker og fraskilte Hustruer, idet det for disse bestemmes, at den Manden inden Ægteskabets Ophørdede Fattighjælp skal ikke efter Ægteskabets Ophør have i Medfør, at Enken eller den fraskilte Hustru ikke straks kan overgaa til Hjelpekassens Forsorg. Jeg har ikke noget at indvende imod denne Bestemmelse; det forekommer mig, at den er paa sin Plads, idet det ofte kan være haardt for en Enke at skulle lide for den Understøttelse, som Manden har modtaget, maaske uden at hun har haft nogen Skyld deri. Bestemmelsen om Hjelpekassens Opgave er som sagt i øvrigt overført fra den gældende Lov til Regeringsforslaget, uagtet Bestemmelsen jo som vel bekendt har givet Anledning til den Fortolkning af en tidligere Indenrigsminister, at den hjemler Overførelse af Personer fra det offentlige Fattigvæsen til Hjelpekasserne. Men det er en Fortolkning, som den højtærede nuværende Minister har underkendt ved Cirkulæret af Juli 1912. Jeg kan meget vel forstaa, at man, uagtet der har været opstillet en saadan Fortolkning af en tidligere Indenrigsminister, ikke har fundet det nødvendigt at anvende andre eller nye Udtryk paa dette Punkt i Lovforslaget, da Ordene er saa tydelige, at de vanskelig vil kunne være klarere.

Af andre Ændringer, som Regeringsforslaget indeholder, skal jeg nævne dem, som allerede er berørt af den højtærede Minister, som indeholdes i § 7 og tilsigter at gøre det muligt at lade afholde Valg til Bestyrelse for Hjelpekasserne samtidig med de kommunale Valg. Valgperioden, der nu er 3 Aar, er derfor sat til 4 Aar ligesom for Valg til Byraad og Sogneraad. Disse Ændringer er sikkert praktiske og hensigtsmæssige. Jeg kunde ønske, at man til yderligere Lettelse var gaaet et Skridt videre, saaledes som jeg har udtalt ved tidligere Lejlighed, nemlig at opstille de samme Regler for Valgret og Valgbarhed til Hjelpekasser, som gælder for de kommunale Raad, men jeg kan vel forstaa, om den højtærede Minister har haft nogen Betænkelighed ved at foreslaa dette, da han maaske har